

جنگهای خونین الله و رسول الله برای نابودی آزادی و به بند کشیدن اندیشه

ادامه

سوره ۳ «آل عمران» آیه های ۱۲۱ تا ۱۲۸:
بیاد آر ای پیغمبر صبحگاهی را که از خانه خود به جهت صف آرای مومنان برای جنگ بیرون شدی و الله به همه گفتار و کردار تو دانا و شنوا بود آنگاه که دو طایفه از شما بد دل و ترسناک و در اندیشه فرار از جنگ بودند و الله یار آنها بود آنان را دلدار نمود همیشه باید اهل توکل کنند تا دلدار و نیرومند باشند.
و الله شما را به حقیقت در جنگ بدر یاری کرد و غلبه بر دشمن داد با آنکه شما از هر جهت در مقابل دشمن ضعیف بودید.
پس راه الله پرستی در پیش گیرید باشد که شکر نعمتهای او بجای آرید.
ای رسول بیاد آر آنگاه که به مومنی گفتی آیا الله بشما مدد نفرمود که سه هزار فرشته بیاری شما فرستاد؟ بلی اگر شما صبر و مقاومت در جهاد پیشه کنید و پیوسته پرهیزکار باشید چون کافران بر شما شتابان و خشمگین بیایند الله برای حفظ و نصرت شما پنجهزار فرشته را با پرچمی که نشان مخصوص سپاه اسلام است به مدد شما میفرستد.
الله آن فرشتگان را نفرستاد مگر برای اینکه بشما مرده فتح دهد و دل شما را بر نصرت الله مطمئن کند و فتح و فیروزی شما نگشت مگر از جانب الله توانای دانا. تا گروهی از کافران را هلاک گرداند یا ذلیل و خوار کند که مقصود خود نا امید باز گردند.

سوره ۳ «آل عمران» آیه های ۱۴۶ تا ۱۴۸:
چه بسیار رخ داده که پیغمبری جمعیت زیادی از پیروانش در جنگ کشته شده و با این حال اهل ایمان با سختی هایی که در راه الله به آنها رسیده مقاومت کردند و هرگز بیمناک و زبون نشدند و سر زیر بار دشمن فرو نیاوردند و زا راه صبر و ثبات پیش رفتند که الله صابران را دوست میدارد.
آنها در هیچ سختی جز به الله پناهنده نشده و جز این نمی گفتند که بار پروردگار را به کرم خود از گناه و ستمی که ما درباره خود کرده ایم درگذر و ما را ثابت قدم بدار و ما را بر محور کافران مظفر گردان. پس الله فتح و فیروزی در نیا و ثواب در آخرت نصیب شان گردانید.

همین سوره در بخشی از آیه های ۱۵۲ تا ۱۵۹ میگوید:
و به حقیقت صدق وعده الله را که شما را بر دشمنان غالب گرداند آنگاه دریافتند که غلبه کردید و به فرمان الله کافران را به خاک هلاک افکنید و همیشه بر دشمن غالب بودید.
تا وقتی که در کار جنگ احد سستی و اختلاف برانگیختید و نافرمانی حکم پیغمبر نمودید. پس از آنکه هر چه آرزوی شما بود «از فتح و غلبه بر کفار و غنیمت بردن» به ان رسیدید منتها برخی دنیا و برخی بای آخرت میکوشیدید و سپس از پیشرفت و غلبه شما را باز داشت تا شما را بیازماید. البته از تقصیرهای شما که «نافرمانی پیغمبر خود کردید» درگذشت که الله را با اهل ایمان عنایت و رحمت است.
بیاد آرید هنگامی که روی به هزیمت گذاشته و چنان به دهشت میگریختید که توجه به احدی نداشتید تا آنجا که پیغمبر هم که شما را بیاری دیگران در صف کارزار میخواند توجه نکردید تا به پاداش این بی ثباتی غمی بر غم شما افزود تا از این پس برای از دست رفتن یا بدست آوردن چیزی اندوهناک نشوید. همانا / آنانکه از شما در جنگ احد به جنگ پشت کردند و منهزم شدند شیطان آنها را به سبب نافرمانی و بد کرداری شان به لغزش افکند و الله از آنها درگذشت.
اگر در راه الله بمیرید یا کشته شوید «غم مدار» که به رحمت ایزدی پیوسته و به سوی الله محشور خواهید شد.

سوره ۴ «النساء» آیه های ۷۱ تا ۷۸:
ای اهل ایمان سلاح جنگ برگیرید و آمگاه دسته دسته یا همه یکبار متفق بر جهاد بیرون روید و همانا گروهی از شما (که منافقت و بظاهر دوست و باطن دشمن شما هستند) به خبرهای مجعول هول انگیز شما را ترسان ساخته و از جهاد باز میدارند. مومنان باید در راه الله با آنانکه حیات مادی دنیا را بر آخرت گزیدند جهاد کنند و هر کس براه جهاد در راه الله کشته شد یا فاتح گردید زد باشد که او را (در بهشت ابدی اجری عظیم دهیم). آیا می نگری و عجب نداری از حال مردمی که گفتند به ما اجازه جنگ ده و به آنها گفته میشد اکنون از جنگ خودداری کرده بوظیفه نماز و زکات قیام کنید(که هنوز مامور جنگ نیستیم) دیدی

آنگاه که بر آنها در (جنگ بدر) حکم جهاد آمد در آن هنگام بیش از آن اندازه که باید از الله بترسند از مردم (دشمنان خود) ترسیدند و گفتند ای الل چرا بر ما حکم جنگ را فرض کردی که عمر ما را تا به هنگام اجل و مرگ طبیعی به تاخیر نیفکنی. (ای رسول ما به آنکه این اعتراض کنند) بگو که زندگانی دنیا متاعی اندک است و جهان آخرت ابدی. برای هر که خدا ترس باشد بهتر از دنیاست و آنجا کمترین ستم درباره کسی نخواهد شد.

سوره ۴ «النساء» آیه های ۸۴ - ۸۹ و ۹۱

پس ای پیغمبر تو خود تنها در الله بکارزار برخیز که جز شخص تو بر آن مکلف نیست و مومنان را نیز ترغیب کن باشد که الله آسیب کافران را از شما باز دارد که قدرت الله (از کمک مردم) بیشتر و عذاب و انتقامش سخت تر خواهد بود. منافقان و کافران آرزو کنند که شما مسلمین هم بمانند آنها کافر شوید تا (شما را بر آنان امتیازی نباشد) همه برابر و مساوی در کفر باشید پس آنانرا تا در راه الله هجرت نکنند دوست نگیرید و اگر مخالف کردند آنها را هر کجا یافتید گرفته و به قتل رسانید و از آنها یار و دوستی نباید اختیار کنید.

گروهی دیگر را خواهید یافت که میخواهند از شما (به اظهار اسلام) و از قوم خود (به اظهار کفر) ایمنی یابند که راه فتنه گری و شرک بر آنها باز شود به کفر خود باز گردند. پس اگر از (فتنه انگیزی و نفاق) کناره نگرفته و تسلیم شما نشدند و از آزار شما دست نکشیدند در اینصورت آنها را هر جا یافتید گرفته و به قتل برسائید. ما شما را بر جان و مال این گروه تسلطی کامل بخشیدیم.

درون مایه فرمانهای جنگی الله آن سردار جنگجوی عرب را شنیدید و دریافتید که دستور میدهد هر جا کافران را یافتید بکشید و فرشتگان را نیز بیاری رسولش فرستا تا با کشتار و تاراج دین الله که همان بردگی و بندگی است جهانگیر شود.

درباره عناین و رحمت او هم دریافتید تنها درباره کسانی که به فرمان او بر دشمنی با آزادی می جنگند مهر می ورزد نه همگان.

سوره ۸ «انفال» آیه های ۲ تا ۱۹:

(ای رسول ما) چون امت حکم انفال را از تو سوال کنند، یعنی غنائم بدون جنگ که از دشمنان بدست مسلمانان آید و زمین های خراب بی مالک، معادن، بیشه ها، فراز کوه، کف دریاها، ارث کسبیکه وارث ندارد، قطایع ملوک، خلاصه اموری که بی رنج مردم حاصل میشود، جواب ده که انفال مخصوص الله و رسول است (که رسول و جانشینانش بهر کس و هر قدر صلاح دانستند بخشند) در اینصورت شما مومنان باید از الله بترسید در این گونه امویر خلاف و تقاضای بیجا و حرص و نزاع و تفرقه پرهیزید بلکه در رضایت و مسالمت و اتحاد بین خودتان بپردازید و خداوند و رسول را اطاعت کنید اگر اهل ایمانید.

درست به این آیه توجه کنید، غنائم بدون جنگ، زمینهای خراب معادن، بیشه ها، فراز کوه، کف دریاها، قطایع ملوک، همه و همه مال الله و رسول است تا بهرکس خواستند ببخشند نه در راه مصالح همگان هزینه شود. الله که وجود خارجی نداشت، پس همه اش ماند برای رسول الله و او هم بخشید به ولی الله.

حالا هم جانشینانش در ایران منابع ملی ما را می بخشند به فلسطینی ها و سوریه ایها و لبنانیها و تروریستها و آقا زاده ها و ما نباید سخنی بگوییم؟

« مومنان آنها هستند که چون ذکری از الله شود (از عظمت و جلال الله) دلهاشان ترسان و لرزان شود و چون آیات الله را بر آنان تلاوت کنند بر مقام ایمانشان بیفزاید و به الله خود در هر کار توکل میکنند و نماز را باحضور قلب پیامدارند و از هر چه روزی آنها کردیم به فقرا انفاق میکنند (یعنی از غنیمت به فقرا میدهند). چنانچه الله تو را از خانه خود به حق (برای اعلا بدین حق) بیرون آورد و گروهی از مومنان سخت رای خلاف و کراهت اظهار کردند و تو به مخالفت آنها از حکم حق بازنگشتی و هجرت گزیدی در امر انفال و غیر آنها خواهش مردم توجه مکن. پیرو الله باش و از خلق ابا اندیشه مدار. »

در این دو آیه هم به روشنی میبینید همه سودهای کلان مال الله و رسول الله است و دلهای ترسان و لرزان از آن مومنان. با استواری هم دستور میدهد خواهش کسی در این باره پذیرفته نیست و نباید هم گوش به سخن کسی بدهی؟

« مردم نادان در حکم حق. لا آنکه حق آشکر و روشن گردید با تو جدل و نزاع خواهند کرد (و چنان حکم حق و طاعت اله بر آنها دشوار و سخت است که گویی به چشم مینگرند که آنها را به جانب مرگ میکشند.»

در این گفتار یک اعتراف آشکار به چشم میخورد که الله خودش میگوید. حکم حق و اطاعت از فرمانهای الله چنان برای مردم دشوار است که گویی آنها را به جانب مرگ میکشند.

بسیار درست است زیرا در فرمان الله جز آزادی کشی و نابرابری و زورگویی و ترس و غم و اندوه چیز دیگری به چشم نمیخورد که مدم به پیشواز آن بروند. درآمدهای کلان هم که مال الله و رسول است.

«(ای رسول ما) بباد آر هنگامی را که الله بشما وعدهفتح بر یکی از دو طایفه داد «غلبه بر قریش یا کاروان شام» و شما مسلمین مایل بودید که آن طایفه که شوکت و سلاحی همراه ندارد (بی رنج و جهاد) اموالشان نصیب شما شود و الله میخواست که صدق سخنان حق را ثابت گرداند و از بیخ و بن ریشه کافران را بر کند تا حقایق دین اسلام را محقق و پایدار کند و باطل را محو و نابود سازد هر چند بدکاران را خوش نیاید.»

آیا بن مایه ای بهتر از این برای گردنه بندی و تاراج و کشتار کسانیکه کوچکترین ابزار دفاعی نداشتند و آزادانه در پی تجارت خود میرفتند وجود دارد که الله فرمان تازش و کشتار و تاراج اموال آنها را داده است؟

«بباد آرید هنگامی را که استغاثه و زاری به پروردگار خود میکردید (که شما را بر دشمن غلبه دهد) پس عای شما را اجابت کرده (و عده داد) که من سپاهی منظم از هزار فرشته به مدد شما میفرستم و این مدد فرشتگان را الله نفرستاد مگر آنکه بشارت و مژده فتح باشد و تا دلهای شما را (به وعده الله) مطمئن سازد. و بدانید که نصرت و فیروزی نیست مگر از جانب اله که الله را کمال قدرت و حکمت است. یار آر هنگامی را که خواب راحت شما را فرا گرفت برای اینکه از جانب الله ایمنی یافتید و از آسمان رحمت خود آبی فستاد که شما را آن آب پاک گرداند و وسوسه و کید شیطان را از شما دور سازد و دلهای شما را به لیمان با هم متحد گرداند تا در کار دین ثابت قدم و استوار باشید.»

«یعنی از آسمان رحمت بارانی فرستاد که جسم شما را از هر حدث و ناپاکی سازد و جان شما را از وسوسه و خیال شیطان ایمن گرداند. و یادار ای رسول آنگاه که پروردگار تو به فرشتگان وحی کرد که من با شما مومنان را ثابت قدم بدارید که همانا من ترس در دل کافران میافکنم تا گردنهایشان بزنید و همه انگشتان و (دست آویزهایشان) قطع کنید. این کیفر کافران برای آنستکه با الله و رسول او سخت و مخالفت کردند و هر کس با الله و رسول او راه شقاق و مخالفت پیماید بترسد که عقاب الله بسیار سخت است. این عذاب مختصر قتل و اسارت را در نیا بچشید و بدانید که برای کافران در قیامت عذاب آتش دوزخ مهیاست. ای اهل ایمان هرگاه با تهاجم و تعرض کافران در میدان کارزار روبرو شوید میداد از بیم آنها پشت کرده و از جنگ بگریزید. هر که در روز جنگ به آنها پشت نمود و فرار کرد بطرف غضب و خشم الله روی آورد و جایگاهش دوزخ که بدترین منزل لست خواهد بود. مگر آنکه از میمنه به میسره و یا از قلب به جناح برای مصالح جنگی رود و یا فرقه ای بیاری فرقه دیگر بشتابد.

ای مومنان نه شما بلکه الله کافران را کشت ای رسول چون تو تیر افکندی نه بلکه الله افکند و شکست کافران را الله برای این خواست که مومنان را به پیش آمد خوشی بیازماید که الله شنوای دعای خلق و دانابه مصالح امور عالم است. این فتح و غلبه در جنگ بخواست الله شما را نصیب شد و بدانید که محققا الله سست و بی اثر کننده مکر کفار است، یعنی شما مومنان از مکر کفار میاندیشید که الله بنیان مکرشان را ویران کرد.»

همین سوره آیه ۲۶:

وای مومنان بباد آرید زمانی را که عده قلیلی در میان دشمنان بسیار بودید بعد از آن الله شما را در پناه خود آورد و بیاری خود نیرومند و نصرت بشما عطا کرد و از بهترین غنایم و طعامها روزی فرمود باشد که شکر نعمتش را بجای آرید.»

بن مایه ردناپذیر همکاری همه سویه همراه بودن الله و نیروی هوایی نادیدنی فرشتگان در جنگ و و تیراندازی الله و آدم کشی او آنها در سر گردنه ها با بهره گیری از همه مکر و نیرنگ. آیا نباید چنین الله را هزن و گردنه گیر را در دادگاه وجدان محاکمه کرد و از جایگاه خدایی دروغین او را بزیر کوفید و پیکره او و رسول الله و ولی الله اش را در موزه های جنایت علیه بشریت گذاشت؟

همان سوره آیه ۲۸:

و محققا بدانید که شما را اموال و فرزندان در دنیا ابتلایی بیش نیست و در حقیقت اجر عظیم نزد الله است و سعادت حقیقی در آخرت است.

آیا این دستور الله فتنه انگیزی در درون خانواده ها نیست؟

همان سوره آیه ۴۱ به بعد:

«و ای مومنان بدانید که هر چه بشما غنیمت و فایده رسد (زیاد یا کم) خمس آن خاص الله و رسول و خویشان او یتیمان و فقیران و در راه سفر ماندگان است. به آنها بدهید اگر الله به آنچه بر بنده خود (محمد) در روز فرقان روزی که دو سپاه اسلام و کفر در جنگ بدر روبرو شدند. الله نازل فرمود ایمان آوری و بدانید که الله بر هر چیز توانا است.»

اللهی که میگوید روزی هر جنبنده ای را من میدهم چه شده است که میجنگد و میکشد و غارت میکند تا خمس و غنیمت بر دارد؟

«بیاد آرید زمانی را که سپاه شما در نزدیک وادی دشمن به مکانی دور (از شهر مدینه) واقع شد (که موفقیت و اتفاق خوشی الله نصیب شما کرد) و اگر این کارزار بوعده و قرار شما با دشمن مقرر میشد در وعده گاه (چنین موافق و دلخواه شما نمیبود) و از خوف و اندیشه در جنگ اختلاف میکردید.

لیکن برای آنکه حکم ازلی و قضای حتمی را که الله مقرر فرموده اجرا سازد (شما را غلبه داد) یعنی الله در جنگ بدر ره مدد فرشتگان مومنان کم را بر کافران بسیار غلبه داد که حقانیت قرآن و رسولش را آشکار سازد تا هر که هلاک شدنی است بعد از اتمام حجت هلاک شود و هر که لایق حیات ابدی است به اتمام حجت به حیات ابدی رسد و همانا الله شنوای دعا و دانای مصالح بندگان است.»

سوره «انفال» آیه ۴۳ و ۴۴ :

«و یاد آر زمانیکه الله دشمنان را هنگامی که مقابل شدید پر چشم شما کم نمودار کرد (تا قوی دل شده از آنها میندیشید) و شما را نیز در چشم دشمن کم نمود (تا تجیز کامل و تهیه مهمات جنگ نکنند) تا الله آنها را که در قضای حتمی خود مقدر نموده (یعنی غلبه اسلام) اجرا فرماید (تا بدانید کار بدست الله است) و بسوی اوست بازگشت امور. ای کسانی که ایمان آورده اید هرگاه با فوجی از دشمن مقابل شدید پایداری کنید و الله را پیوسته یاد آورید، باشد که فروزمند و فاتح گردید.

همین سوره آیه ۵۹ و شما (ای مومنان) در مقام مبارزه با آنها خود را مهیا کنید و تا آن حد که بتوانید از آذوقه و آلات جنگی و اسبان سواری برای تهدید دشمنان الله و دشمنان خودتان فراهم سازید و بر قوم دیگری که شما بر دشمنی آنان مطلع نیستید و الله به آنها آگاه است نیز مهیا باشید و آنچه در داه الله (و اوصیای دین الله) صرف کنید الله تمام بشما عوض خواهد داد و هرگز بشما ستم نخواهد شد.

همین سوره آیه ۶۴ ای رسول مومنان را بر جنگ ترغیب کن که اگر بیست نفر از شما صبور و پایدار باشید بر دویست نفر از دشمنان غالب خواهید شد و اگر صد نفر بوده بر دوهزار نفر کافران غلبه خواهید کرد زیرا آنها گروهی بی دانشند و شما با دین و دانشید لذا توانا و غالب بر آنها هستید.

همه این وسوسه ها و تحریکات جنگ و کشتار که با این اعترافات روشن خود الله آشکار و نهان در آن دست و دخالت دارد و نیرنگ بازی میکند جز برای پایدار نمودن داده هائی است که در قرآن آورده است؟ (نابودی، آزادی، نابرابری، بردگی، غلامی، کنیزی، غم و اندوه، ترس و لرز و...) آیا بدرستی او خداست یا یک گردنه بند تازی خونخوار؟

اکنون الله بشما تخفیف داده (و در حکن جهاد آسان گرفت) و دانست که در شما ضعف ایمان راه یافته (که یکنفر با ده نفر نمیتوانید مقلومت کنید) پس اگر صد نفر باشید صبور و پایدار بر دویست نفر و اگر هزار نفر بر دوهزار به اذن الله غالب خواهید شد (یعنی با وجود ضعف ایمان باز یکنفر مومن بر دو نفر کافر غلبه خواهد کرد. الله با صابران اهل ایمان است.

جز ریشخند و تمسخر به این تحریک ابلهانه الله چه پاسخی میتوان به او داد؟

همین سوره آیه ۶۶ هیچ پیغمبری را روا نباشد که از اسیران جنگ فدا گرفته و آنها را کند تا خون ناپاکان را بسیار بریزد (پس اصحاب تو ای رسول نبایستی به طمع دنیا این انتظار را از تو داشته باشند).

این آیه که نمودار سنگدلی الله و رسول اوست درست یا نادرست چه خوب ترجمه شده است که میگوید اگر اسیران جنگی آزاد کردند، خون ناپاکان بریزند. با این اعتراف یک سخن حسابی هم شنیدیم که فرمان برداران الله از ناپاکان هستند.

شما(ای اصحاب رسول) متاع فانی ناچیز دنیا را می‌خواهید(الله برای شما سرای ابدی و نعمت جاودانی) آخرت را و الله مقتدر و کارش همه از روی حکمت است.

اگر نبود حکم (ازلی) سابق از امر نافذ الله (که پیغمبر فدا و غنایم را روا دانست) همانا در آنچه(از غنیمت) گرفتید بشما عذاب سخت رسیده بود. پس اکنون از هر چه غنیمت بیابید بخورید، حلال و گوارا شما باد، ولیکن الله ترس و پرهیزکار باشید که الله آمرزنده خطاها و مهربان به خلق است.

این آیه هم که روشن است الله میگوید بزنید بکشید و غارت کنید، هر چه غنیمت گرفتید بخورید، از شیر مادر حلال تر است. همین سوره آیه ۷۲ آنانکه کافر شدند نیز بعضی دوستدار و مددکار یکدیگرند و شما مسلمین اگر آنها را که الله دستور داده کار نبندید همانا فتنه و فساد بزرگ روی زمین را فرا خواهد گرفت؟

اگر چه هیچگاه الله فتنه و فساد مورد ادعای خودش را بروشنی نگفته است که چیست، ولی نیک میدانیم که فتنه و فساد مورد نظر الله همانا گسترش آزادی و برابری است که بیمناک گریزان شدن مردم از بند بندگی و بردگی و کنیزی است.

سوره نهم «توبه» آیه ۱۲۱ هنگامی که رسول فرمان خروج برای جنگ دهد نباید مومنان همگی بیرون رفته و رسول را تنها گذارند، بلکه چرا از هر طایفه ای جمعی برای جنگ و گروهی نزد رسول برای آموختن علم مهیا نباشند؟ تا آنان علمی که آموخته اند بروند و به قوم خود بیاموزند که قوم شان هم شاید الله ترس شده و از نافرمانی حذر کنند.

روشن است که اگر رسول تنها بماند میترسد آزادی خواهان بیابند و بکشند و از بند آزاد گردند. رسول و الله او جز جنگ و کشتار و غارتگری و نیرنگبازی دانش دیگری در کلام الله از خود نشان نداده اند تا آن را به دیگران بیاموزند.

همین سوره آیه ۱۲۲- میگوید ای اهل ایمان با کافران از هر که به شما نزدیکتر است شروع به جهاد کنید. باید کفار در شما درشتی و نیرومندی و پایداری حس کنند (تا از سپاه اسلام بیمناک شوند)(و شما مومنان هیچگاه نترسید) و بدانید که الله همیشه یار پرهیزکاران است.

آیا بدرستی این دستور الله کمی بالاتر از مسخره نیست که از سونی دستور میدهد با کافران هر که بشما نزدیکتر است بجنگید و بکشید و از سوی دیگر میگوید الله همیشه یار پرهیزکاران است. آیا جنگجویان آدمکش و غارتگر و پروه گیری که بر زنان و دختران و پسران مردم تجاوز میکنند پرهیزکارند که الله یار آنها است؟

آیا با این دستور های ددمنشانه الله معنی پرهیزکاری را دریافته است؟ آیا او قبلاً راستی و درستی و حق و حقیقت را دریافته بود تا این یکی را دریابد؟
از پایه گذار بردگی و بندگی و کنیزی و غلامی و گردنه بندی چه چشم داشتی به دریافت درستی و راستی؟

آنچه که از جنگهای الله و رسول الله در راه نابودی آزادی و گسترش بندگی و غلامی و کنیزی و نابرابری به آگاهی شما رسید بخشی از نه سوره کلام الله است، نه تمام آن که به نمونه مشیت از خروار آورده شد تا در یابید که در این دیک سیاه زرانودشده جز تباهی و فساد و گمراهی که کوشیده شده بر آنها تن پوش راستی و درستی پوشانده شود چیز دیگری نیست.

همانگونه که در آغاز سخنان هفته پیش یادآور شدم این الله دست پخت خود محمد بود برای دستیابی بر قدرت و فرونشاندن عقده های درونی دوران خردسالی خود.

بر این باورم که اگر خود الله بی زبان «حجرالاسود» به نیروی دسترسی داشت نه یکبار که ده بار چشمان محمد را از کاسه بدر آورده و اگر زبان داشت به او میگفت آدم ناحساب حالا که مرا در جایگاه خدائی نشاندی طلبت، چرا بنام من فرمانهای نابخردانه غیرخدائی فرستادی؟ چرا مرا دشمن آزادی و آزادی خواهی و پیرو برده داری و غلام بارگی شناساندی؟

کدام خدا پیش از من با تیر و کمان در گردنه ها به راهزنی و آدمکشی نشسته بود که مرا اینگونه رسوا کردی؟ افسوس که زبان ندارد تا بگوید من کجا و فرمانهای آمده در قرآن کجا؟

همانگونه که در پیش یادآور شدم اینک شمار سوره ها و آیه های میثنویید که در همین کلام الله آمده و گفته شده است که محمد دیوانه است، وحی نیست، افسانه پیشینیان و سحر و ساحری است که خودش بافته است کسانی مانند بلعام ترسا، عایش، نفیس غلام رومی، سلمان فارسی و دیگران به او آموخته و برایش نوشته اند.

این گفتار در ۲۴ سوره و ۵۹ آیه از کلام الله به شرح زیر است.

سوره هفتم آیه ۱۸۳ - سوره دهم آیه ۳۷ - سوره یازدهم آیه ۱۲ - سوره پانزدهم آیه ۴ - سوره شانزدهم آیه های ۲۳ و ۲۹ و ۱۰۲ - سوره هفدهم آیه ۴۶ - سوره بیست و یکم آیه ۴ - سوره بیست و سوم آیه های ۶۹ و ۸۲ - سوره بیست و پنجم آیه های ۳ تا ۵ و ۷ - سوره بیست و هفتم آیه ۶۷ - سوره سی و چهارم آیه های ۴۵-۴۲-۷-۶ - سوره سی و هفتم آیه های ۱۴ و ۳۵ - سوره چهل و سوم آیه ۲۹ - سوره چهل و چهارم آیه ۱۳ - سوره چهل و ششم آیه های ۷-۶-۱۶ - سوره پنجاهم آیه ۴ - سوره پنجاه و یکم آیه ۹ - سوره پنجاه و دوم آیه های ۲۸ و ۲۹ - سوره شصت و هشتم آیه های ۱ و ۲ - سوره شصت و نهم آیه های ۳۷ تا ۴۹ - سوره هفتاد و چهارم آیه های ۱۷ تا ۲۵ - سوره هشتاد و یکم آیه ۲۱ - سوره هشتاد و سوم آیه ۱۲ - سوره هشتاد و ششم آیه ۱۳.

با ارج فراوان

پاینده ایران

برافراشته باد درفش کاویانی سرخ و زرد و بنفش

پاسداران فرهنگ ایران - پاریس

آله دال فک

درفش کاویانی

<http://derafsh-kaviyani.com/parsi>